

fremlægge i Landstingets Læseværelse. Det er ikke meget, der herved gøres til Fremme af Sagen, men det er det eneste, jeg er i Stand til. Adressen vil altsaa blive fremlagt i Læseværelset.

Bed 3. Landstingsmand for 3. Kredt, Rump, har jeg modtaget en til Regeringen og Rigsdagen stilet Henvendelse fra Komiteen for Anlæg af en Jærnbane i det sydlige og østlige Bendskjæl. Den modtagne Henvendelse skal blive fremlagt i Læseværelset, hvorved den altsaa vil kunne komme til de ærede Medlemmers Kundskab.

Fra Justitsministeriet har jeg i Henhold til § 12, 2det Stykke i Loven af 2. Juli 1880 om Foranstaltninger mod smittsomme Sygdommes Indførelse i Riget modtaget Underretning om, hvad der i Medfør af nævnte Lov er passeret siden forrige Samling. I Skrivelsen gives en detailleret Fremstilling af de Bekendtgørelser, der ere udstedte, dels med nye Bestemmelser og dels sigtende til at ophæve ældre Bekendtgørelser. Skrivelsen bliver som sædvanlig i sin Helhed optaget i Tillæg C af Rigsdagstidenden, og der vil d'Her. kunne blive nærmere bekendt med den.

Fra Indenrigsministeren har jeg modtaget en Skrivelse om, at han agter for Landstinget at fremsætte følgende Lovforslag: Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse, Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i de om den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole gældende Lovbestemmelser samt om Landbrugsstoler, Forslag til Lov om Patenter, Forslag til Lov om Forandring i § 16 af Lov 19de Februar 1863 om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden København og endelig Forslag til Lov om Straf for Brugten af urigtige Værbetegnelser. Jeg ved, at Ministeren er rede til at fremsætte Lovforslagene i Dag, Fremføttelsen vil derfor kunne ske, saaledes som jeg allerede i Gaar bebudede, naar vi ere færdige med den Sag, der staar paa Dagsordenen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren fremsætter:
a. Forslag til Lov om Ægtefæls Indgaaelse for danske Konsuler i Udlandet. b. Forslag til Lov om et overordnet Sundhedsraad.

Justitsministeren (Melleman):

Det første af disse Lovforslag, som jeg tillader mig at fremsætte for det høje Ting, er Forslag til Lov om Ægtefæls Indgaaelse for danske Konsuler i Udlandet.

I Reglen ville jo danske Undersaatter, naar de i Udlandet indgaa Ægtefælskab, være henviste til at benytte de paa Stedet gældende Regler i saa Henseende, og et Ægtefælskab, som er stiftet i Overensstemmelse med den paa Indgaaelsesstedet gældende Ret, vil i Almindelighed blive anset for gyldig overalt. Der er imidlertid Steder, hvor der desuagtet med Hensyn til Ægtefælskabets Indgaaelse kan opstaa betydelige Vanskeligheder for danske Undersaatter eller for Personer, af hvilke den ene er dansk Undersaat. Det gælder jo for det første i de uciviliserede eller halviviliserede Lande, som staa udenfor den europæisk-amerikanske Folkerets Kreds, og hvor altsaa de der bosatte Europæere ikke leve under Landets Love, men under deres egne Love. Jeg sigter herved til saadanne Steder som Kina, Japan, Tyrkiet og de til Tyrkiet hørende Vasalstater, Ægypten, Tunis, Tripolis o. s. v. I disse Lande kan der jo ikke være Tale om, at Danske, der ville indgaa Ægtefælskab, kunne indgaa det paa den efter Landets Love gældende Maade, men der maa anvises andre Udveje. Saa er der andre Lande, som vel høre til de civiliserede Stater, og i hvilke vel europæiske og danske Undersaatter, som opholde sig der, staa under Landets Lov og Ret, men hvor der paa Grund af særegne Forhold fremstiller sig Vanskeligheder ved Ægtefælskabets Indgaaelse, som man paa en eller anden Maade maa se at overvinde. Det gælder navnlig forfællige katolske Lande, til Dels Spanien og Portugal og flere af de katolske Republikker i det sydlige Amerika, idet der nemlig i disse Lande ikke kendes nogen anden Form for Ægtefælskabets Indgaaelse end kirkelig vielse ved katolske Præster, og denne ydes ikke uden under visse Betingelser, som det vil være meget byrdefuldt for Danske at underkaste sig, f. Eks. den, at de enten skulle gaa over til Katolicismen eller, hvis man ikke stiller Fordringen saa strengt, at i hvert Tilfælde de Børn, der mulig maatte fødes i Ægtefælskab, skulle opdrages i den katolske Religion, Betingelser, som de vedkommende nødvendigvis maa underkaste sig, hvis de ville opnaa at blive viiede paa den efter det Lands Love gældende Maade. Disse Vanskeligheder har man hidtil søgt at komme over derved, at man i Henhold til en administrativ Praksis, som er nærmere forklaret i Anmærkningerne til Lovforslaget, er gaaet ud